

דבר אל העץ

רענן חרל"פ בגלריה העירונית כפר סבא

תערוכתו של רענן חרל"פ (יליד ירושלים, 1957) כוללת שבע קבוצות של עבודות שיצר מראשית המאה הנוכחית ועד היום שש מהן עשויות מקרשי בניין ועץ לבוד, לעתים בתוספת צבע שמן ושעווה, ולצדן מוצגת קבוצת עבודות על נייר היצירות אוטוביוגרפיות, והנרטיב האישי שלהן מהדהד, בעדינות ובשקט, את ילדות האמן בשכונת קרית היוכל בירושלים דרך משחקי הילדים של התקופה והלימודים בבית ספר יסודי קדם-מקצועי, שבו למדו הבנים נגרות והבנות - תפירה

קבוצת הרישומים "משחקי ילדים" (2005) עדינה, וירטואוזית ונוגעת ללב, במשיחות מכחול חסכוניות ומרומזות מספר חרל"פ על המשחקים ששיחק בשכונה עם חבריו. כל משחק מזוהה על ידי תנועה אופיינית אחת, ורב הנסתר על הנגלה

בסדרה "המצביעים" (2003), המתמקדת בג'סטה של מי שרוצה להשתתף, לקחת חלק וגם להדגיש את ידיעותיו, מתואר בית הספר מנקודות מבטם של תלמיד ושל מורה גם יחד. בסדרה זו הופך הציור לפיסולי או הפסל לציורי. סדרת דמויות נוספת מ-2003 מוסיפה ומרחיבה את ההתנוודות בין דו-מימד לתלת-מימד באמצעות שימוש בצבע ובשעווה. הסדרה כוללת את בנות אליאנס, המתייחסת לכיתת אמו של האמן בבית ספר אליאנס לבנות, בסוף שנות ה-30: ילדי העולם, ממקומות שונים בתבל; וכן מתעמלת, חלילנית ומצביע, הניצבים על רצפת החלל, כאילו נסו מהלוח הדו-מימדי שהיו חלק ממנו. כפי שמציינת טלי תמיר, "העץ הישן, המשמר משהו מניחוהו של רהיט ישן, מעניק לעבודותיו של חרל"פ נופך מעט נוסטלגי. ואכן, גם כשהוא מטפל בדמויות ילדיו-שלו, ומעלה סצינות קבוצתיות מן השנים האחרונות, נותרת בעבודותיו של חרל"פ נימה של פעם, כאילו הילדות התמימה, איראז בירושלים של שנות השישים, דבקה בכל" (טלי תמיר, רענן חרל"פ: סלון-כיתה-מחסן, קטלוג תערוכה (רעננה: האוניברסיטה הפתוחה, 2011), עמ' 11

גם בשש ה"דלתות" (2006-2000) יוצרת נקודת המבט היסט. בכל אחת מהדלתות נכלל מה שניתן לראות עם פתיחתה - כיסא, מאוורר, שולחן - וכך, במקום שתשמש חיץ, הדלת הופכת למצע שהעצמים השונים מתלכדים עמו, עד שאין כל צורך לפתוח אותה. וכשהידידת משנה את מקומה ותנוחתה, גם היא מאבדת את תפקידה הסדרות "עלים" ו"בורות" נעשו השנה, וברובן טרם הוצגו. גם ב"בורות" יסודות פרספקטיביים מתעתעים, המביאים את הצופה לתהות אם הוא מביט בדו-מימד או תלת-מימד. ב"עלים", המתחילים בקטן וגדלים, בולטת המבניות האורגנית. השימוש בקרשי בניין עירומים, נטולי צבע, מוסיף עוצמה לאובייקטים משתי הסדרות לבסוף, פריטי הסדרה "אבני היסוד של הנגרות" (2015) מורכבים משני משטחים המוצמדים זה לזה במחבר שיניים ליצירת "מגן שולחן", כמותו למד חרל"פ להכין בבית הספר כדי להגן על שולחן הנגרות בעת עבודה עליו. זהו שיר אהבה לנגרות, על פרטיה הבסיסיים ביותר

אוצרת: מאירה פריי-להמן

Dialogue with Wood

Raanan Harlap kfar-saba gallery

The exhibition of works by Raanan Harlap (born in Jerusalem, 1957) features seven series created since the beginning of the 21st century. Six are made of construction planks and plywood, at times with oil paint and wax added onto them, and one is a series of wash on paper works. The pieces are autobiographical, and their personal narrative resonates, tenderly and softly, with the artist's childhood at the Kyriat Hayovel neighborhood in Jerusalem. They do so by engaging with children's games of the time and with his studies at a school with a pre-professional program, where boys studied carpentry and girls received sewing lessons.

The "Children's Games" series of drawings (2005) is deftly made, delicate and touching. Harlap uses economical brushstrokes to tell an implied story about the games he used to play with his childhood friends. Identifying each game by a single typical gesture, there is more than meets the eye in these images. The series "Schoolboys Raising Their Hands" (2003) depicts a gesture indicating a will to participate and demonstrate one's knowledge as seen from the points of view of student and teacher alike. In this series painting turns sculptural or sculpture painterly. Another series of figures from 2003 extends this wavering between the two- and three-dimensional by adding paint and wax. The series includes Alliance Girls, which refers to the classroom of the artist's mother at an all-girls Alliance School in the 1930s; Children of the World; and Gymnast, Flutist, and Schoolboy Raising his Hand, which, freestanding on the gallery floor, appear to have escaped the two-dimensional wooden board of which they were part. As Tali Tamir points out, "The old wood, retaining something of the flavor of old furniture, confers a somewhat nostalgic aura on Harlap's works. Indeed, even when he engages with the figures of his own children and presents contemporary group scenes, his works preserve a feeling of days gone by, as if suffused with the innocence of his childhood in 1960s Jerusalem."

In the "Doors" series (2000-2006), too, the point of view creates a shift. Each of the doors includes that which is seen through it when open - chair, fan, table - and so, rather than serving as a partition, the door, combined with objects, needs not be opened. Even the handle, changing its position, loses its functionality. The series "Holes" and "Leaves," both produced in 2017, are mostly presented here for the first time. Like Harlap's other series, "Holes" has deceptive perspectival aspects, provoking the question as to whether these images are two- or three-dimensional. "Leaves," which start out as small elements and then grow, emphasize organic structurality. The use of unpainted construction planks adds to the intensity of these two series. Finally, the pieces in "Basic Elements of Carpentry" (2015) are composed of two finger-jointed surfaces. These are Workbench Guards, such as Harlap learned how to make at school to protect the woodworking bench. This is a love poem to carpentry and its most basic elements.

Curator: Meira Perry-Lehmann

